

El drac i el marcià llest

Hi havia una vegada un drac molt poderós que vivia en una illa. Tothom li tenia por perquè treia foc per la boca i s'enfadava molt. Tenia un llibre màgic i li agradava molt mirar-lo, també li agradava molt passejar per la vorera del mar, però sempre anava tot sol perquè els que vivien allà no volien ser amics seus.

Un dia, passejant, va veure una cosa molt estranya, com si fos un núvol molt estrany que baixava del cel i es posava damunt l'aigua. El drac es va acostar, va veure com s'obria una porta, i per ella, sortia un ésser molt petit amb el cap gros. Quan el drac va veure que era tan petit el volia ajudar, però aquell marciànet es va espantar molt quan va veure aquell drac tan gran. Quan el drac va veure que es feia por d'ell es va posar molt trist i va començar a plorar. Va passar una estona i el drac seguia plorant, el marciànet va sortir de la seva nau i es va acostar al drac; el drac, quan va veure que se li acostava, es va posar molt content i quan va obrir la boca per saludar li va sortir foc per la boca. El marciànet es va espantar molt i es va amagar darrera una palmera. Després, va sentir que el drac tornava a plorar, s'hi va acostar i li va dir:

- Hola, sóc en Brot, et puc ajudar?

El drac li va dir:

- Jo sóc en Lluc i tenc un problema molt gros. Jo visc en aquesta illa; aquí hi ha molts d'animals, però tots tenen por de mi perquè trec foc per la boca i quan trec foc per la boca em fa mal la gargamella. Però tinc un llibre màgic que m'agrada molt, vols que te'l mostri?
- M'agradaria molt veure'l –va respondre en Brot.

Se n'anaren allà on el drac guardava el llibre i en Brot el va mirar i el va llegir i allà va veure que si en Lluc menjava un panet de mel i llimona que la seva mare li havia preparat ja no tornaria a treure foc per la boca. I així ho varen fer. En Lluc es va posar molt content i per donar-li les gràcies li va regalar el seu llibre màgic, perquè en Brot pogués tornar a casa seva i així varen ser feliços tots dos.

